1877. IV. évfolyam. 190. szám. Debreczen, Hétfő október 1.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban a debreczeni *részvénynyomdában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a posta-hivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hetfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési dij:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmü s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetmények a szerkesztőségben és kiadói irodában.
Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába **piaczutcza, Szabó Lajos ház, 1712. sz. alatt** czimezendők.

Előfizetési felhivás
a
„DEBRECZENI ELLENŐR“
czimü,
hetenkint ötször megjelenő, politikai, társadalmi s közgazdászati lapra,
a debreczeni szabadelvüpárt közlönyére.

A „Debreczeni Ellenőr“ szerkesztősége és kiadó hivatala a lap eddigi irányának fentartása mellett mindent elkövet, hogy olvasói igényeit a legnagyobb mértékben kielégitse.

Eredeti táviratokról, melyekből a harcztér legfontosabb eseményeiről, minden más lapot megelőzőleg vehet értesülést e város n. é. közönsége, a jövő évnegyedre is gondoskodva lesz.

A midőn e tetemes kiadással járó áldozatot hozzuk, szives bizalommal fordulunk a n. é. közönséghez, hogy ezen növekedett terheink viselésében, lapunknak minél tömegesebb pártolása által segélyünkre lenni sziveskedjenek.

Szives bizalommal felkérjük tehát a n. é. közönséget, hogy az előfizetési pénzeket az okt.—deczemb. évnegyedre, — hozzánk minél előbb beküldeni sziveskedjék, nehogy a lap küldésében fenakadás történjék.

Előfizetési árak ugy **helyben** mint **vidékre**.

Egész évre 10 frt.
Félévre 5 frt
Negyedévre 2 frt 50 kr.

Előfizethetni helyben **Kutasi Imre nyomdájában**, — továbbá **Telegdi K. Lajos** és ifj. **Csáthy Károly** könyvkereskedéseikben, s **Steiner Sámuel** fődohánytőzsdéjében, s vidéken, postautalványnyal minden posta hivatalnál.

A „Debreczeni Ellenőr“ szerkesztősége és kiadó-hivatala.

Debreczen, okt. 1.

(**) Még mindég nem elég az óriási küzdelmek nagy vesztesége, még nem ömlött elég vér a harczoló felektől, a tusa nem ért véget, hanem folyik tovább. —

Eljött az ősz. — A rózsaligetek, hol a rózsák ember vértől nyertek pirosas szint, hervadni és sárgulni kezdenek. A fák lombkoronája közt az őszi szél bug és tépdesi lefele a sárgult levelet. A levelek hullnak. Szemfedő lesz belőlök, szemfedő azoknak számára, kik ott nyugszanak távol a családi tüzhelytől, a szülőföldtől, tán temetetlenül — a kietlen csatamezőkön...

Ezrekre és ismét ezrekre megy azoknak száma, kik elvérzettek a szomoru csatákban, kik ha nyert ütközetben esének is el, a küzdelem hiábavalóságának tudatában kellett szemöket lehunyni.... Az eszme, a melyért harczoltak, nem ül diadalt. A kérdés, mely gordiusi csomó volt, öt hónapi küzdelem után is az maradt a mi volt. Egy nagy kérdés az, melyre a sok ezerre menő áldozatok száma szivet facsaró ugyan, de kitérő feleletet ád.

A fehér czár óhaja „a keresztyén testvérek sorsán könnyitni“ — csak takaró maradt, mely alól meszszire kinyult terjeszkedési vágyainak — lába. Az eszme lebetett lelkesitő ugyan, de sokkal inkább az volt az ottománoké, kik tudták, hogy e harcz a létérti küzdelem reájok nézve, s a lét és nem lét határvonalán produkáltak egy oly világra szóló eseményt, mely nem csak a jelen, de a jövő kor hadférfiait is ámulatba ejti.

Az ozmán birodalom pusztulásnak indult. A félhold, mely Európa egén oly büszkén ragyogott több századok előtt, fényéből veszitve alászállni kezdett. És az orosz czár áhitozott a kövér zsákmányra. Jérikó falának gondolá a török birodalmat, mely czifra hadseregének harczriadójára össze fog omlani. — De nem omlott össze. A bus századok érczkarjától sulytolt nemzet fölemelte fejét, szemébe nézett a halálnak és diadalmaskodott örök szégyenére az oroszoknak, és nagy ámulatára az egész világnak, mely betegnek hitte, mely e harcz alkalmával temetésre készült, — azon meggyőződésben, hogy a halott csak a török lehet.

Rendkivüliek ama diadalok, és nagyon fontosak, sőt fontosabbak is leendenek, ha a természet őszre változása gátat nem dob a müködés elé.

A csatatéren most már nem igen, vagy csak kiválólagosan történend fontosabb esemény. A természeti viszonyok lehetetlenné teszik a küzdelem folytatását. De hát van-e arra szükség? A fehér czár hiszi-e, hogy a télen megszerezi, azt a miért a nyáron hiába küzködött. A tél fagya nem fog az ő számára virágot teremni. A hadi zászlókat nem ékesithetik föl győzelmi virággal — elsöpörte azt már az őszi szél, mely inkább azt zugja a czár ur fülébe „Már siess hazádba.....“

Vagy talán a z é r t is folyni fog a tusa? Nem fognak elnémulni az ágyuk, hanem továbbra is szórandják a gyilkos lövegeket? Lehet, hogy igen. Még nem elég bizonyosan az áldozatoknak rettentő száma, még nincs e g é s z elég koldus és elég nyomorék!... De tudja-e nyugodtan nézni Európa e küzdelem folyását? Nem hatotta-e meg szivét (ha eszét nem az ember mészárlás, nem sokalta-e meg a haszontalanul elhult áldozatok számát. E háboru, mely nem egy részletben nagyon szégyenletes volt, a XIX. század utolsó negyedének szégyenfoltja lesz igy. Gyilkolás, embermészárlás az, mely már intézője lett a harczok folyásának, s a keresztyénség érdeke is kivánhatná, hogy megszüntettessék.

Az ujabb hirek legnagyobb része jeleutéktelen. — Kezd hire lenni, hogy Szent-Péterváron mindinkább sürgetik a czár haza térését. Mehetne is ő egész seregével. — Mondják, — hogy nagyon sokat s z e n v e d. Elhiszszük. Hisz a harcztéren egy összetört sereg, birodalmában uralgó elégtelenség, — s igy nagyszerü remény fölötti keserü csalódás érzete kinozza keblét...

Számoljon mindenért ő az utókor itélő széke előttt!

— **Az erdélyi mozgalom.** Az utóbbi időkben egy, a román hadseregre könnyen végzetessé válhatott mozgalom nyomára jutottak. Az egészet még ma a hivatalos discretio fátyola boritja, mely alól azonban már annyi kicsillámlott, hogy a kenőcs angol pénz lett volna és az egész vállalat egy kis betörés Romániába, egyidejüleg a török seregnek a silistriai dunai sziget irányában történő operátiókkal. Segédeszközöket az állami fegyvertárakból is meritettek volna, melyek állitólag gyönge őrizet alatt állanak. — Az egész ügy Mithádnak multkori bécsi tartózkodásával hozatik összeköttetésbe. Szerencsére a kormány azon helyzetben volt, hogy idején meghiusithatta azon törekvéseket, melyek az állam semlegességét érzékenyen csorbithatták volna. A leleplezések legközelebb várhatók.

— **Hazánknak** Törökország iránti rokonszenves magatartása napról napra nagyobb körben nyer viszonzást az ottomanok között. Hálásan ismerik el és méltányolják az ottoman közvélemény vezetői ama nagy horderejü erkölcsi hatást, melyet a magyarok testvériesen biztató részvéte különösen a hadseregben előidézett. Egyik első rangu képviselője a török sajtónak a „Vakit“ a többi között ezeket irja: Midőn még a hősi ottoman szíveket is aggály kezdé betölteni, a magyarok nem feltek czáczolni az orosz góggel oly perczben, midőn előtte egész Európa meghajlott, akkor is megmondták, hogy nemzetök dicső és lovagias nemzet. Ily nemzet rokonszenve megbecsülhetlen erkölcsi értékü. Erényes nemzet pedig nem becsüli kevesebbre az erkölcsi előnyt az anyaginál. A történetiró, midőn a történet lapjait irja ezentul és a festő, ha napjaink eseményeit ecsetelendi vásznán, nem mulasztja el leábrázolni egész Európát, alázatosan hajlongva az északi óriás előtt és az ennek ellenálló két testvérnemzetet egymásnak kezet nyujtva. Éljenek a magyarok éljenek az ozmanlik!

Országgyülés.

A képviselőház ülése, 1877. sept. 28.

Elnök: Ghyczy Kálmán.

A mult ülés jegyzőkönyvének hitelesitése után M o l n á r Antal az igazoló bizottság részéről jelenti, hogy a bizottság B. Molnár Sámuel, Rakovszky György, Lukács Béla és Loncsarics Márk választási jegyzőkönyveit kifogástalannak találván, a nevezett képviselőket igazolta.

B. Molnár Sámuel és Rakovszky György az első, Loncsarics Márk a VIII. osztályba osztatik be. Lukács Béla két helyen levén megválasztva, nyilatkozatra fog felszólittatni.

Következik a napirend.

A curiának a képviselővválasztásoknál való biráskodásáról szóló törvényjavaslat tárgyalása. —

S c h w a r c z Gyula a kormányjavaslatát pártolja. Nem arról van szó, hogy a képviselőház jogköre megszorittassék, hanem arról, hogy a választás pártatlanul itéltessék meg. Ő ugy hiszi, hogy előbb-utóbb nálunk is fel fog állittatni az államtörvényszék s ennek körébe kivánná utasittatni a képviselővválasztások megbirálását.

K á l l a y Béni: nálunk, a hol a parlamentarismus uj, a parlament iránti tisztelet emelését mindenek fölött szükségesnek tartja, s mert ugy látja, hogy erre törekszik a kormány javaslata, elfogadja azt. Nálunk különben nincs ok a parlament souverainitását félteni — rendes viszonyokról szól.

Egyetlen pontot kifogásol, hogy t. i. a megtámadott választást illető kérvény kellékeinek megbirálását is a curiára kivánja bizni, nem pedig a házra, mint ezt a törvényjavaslat ajánlja. (Helyeslés a középen.)

P u l s z k y Ágost a választások ügyét, melyre még Angliában is ki van mondva, hogy a csekély formadolgok tekintetbe ne vétessenek, nem akarja a biróra bizni, ki kénytelen a törvény betüje szerint itélni, mig a ház, tekintettel a választók eclatans nyilatkozatára, mellőzheti a formalitás kényszerét, s itélhet belátása szerint. A központi bizottság javaslatára szavaz.

M ó r i c z Pál ugy véli, hogy a mult országgyülés határozata, melynek e törvényjavaslat folyománya, az igazságnak és a tapasztalatnak felelt meg. Pulszkyval polemizálva kifejti, hogy a választásnak ez a legfőbb kelléke a törvényesség, mely ellen sajnos a politikai pátok nem esküszegésből, hanem elfogultságból gyakran vétenek. Pártolja a kormány előterjesztését.

M o c s á r y Lajos nem osztozik ugyan Kállaynak nézetében, hogy a mi parlamentünk valami nagyon souverain, midőn jóformán a szánalom mosolya nélkül nem szólhat annak hatásköréről, — de a parlament tekintélye és függetlensége szempontjából óhajtandónak tartja, hogy az igazolás a curiára bizassék.

S z i l á g y i Dezső nem látja magát kötve az 1874-iki országgyülési határozat által s azt hiszi, hogy a ház többi tagjára sem lehet az kötelező. S ezért ő nem is keresi az azóta megváltozott vagy meg nem változott viszonyokat, mint Horváth Lajos kisebbségi előadó kivánta. De maga a ház azzal, hogy egy ily irányu sürgető inditványt már korábban elvettetett, bebizonyitotta, hogy e törvény meghozatalát nem tartja sürgősnek. Sok más is van kimondva a törvényben, a mit ki fogna már ma életbeléptetendőnek mondani. Részéről nem fogadja el a törvényjavaslatot, először, mert e javaslat a házat ez ideig még szükséges függetlenségi kellékéről fosztja meg; másodszor — mert az igazságszolgáltatásra rosz hatással lenne, és harmadszor, mert e javaslat nem felel meg czéljának. Szóló részletesen fejti ki e szempontokat. — Részéről egyetlen módot lát a helyzet kijavitására s ez a házszabályok revideálása s az igazolásra vonatkozó rész átdolgozása. Erre nézve inditványt nyujt be, bizottság kiküldését illetőleg.

R a g á l y i Nándor a curiai biráskodás mellett szól. Minden szenvedély között legerősebbnek tartja a pártszenvedélyt s azért ellenzi a pártszenvedély által elfogult parlamenti többség biráskodását.

T i s z a Kálmán miniszterelnök védi a kormány javaslatát, mely a fenálló törvény egyik szakaszának tesz eleget; Szilágyi Dezsővel polemizálva kifejti, hogy az 1874-iki képviselőház csakugyan a törvény meghozatalát akarta.

E m m e r Kornél Szilágyi Dezső ellen érvel s a törvényjavaslat mellett szól.

Az előadók elállván a szótól, a kérdés szavazás alá bocsáttatik.

A központi bizottság javaslatára 64-en szavaztak, ellene 62-en. E szerint a kormány törvényjavaslata elesett.

Ezután Szilágyi Dezső inditványa fölött szavaznak. A többség elfogadja.

Ezzel az ülés véget ér.

Legközelebbi ülés holnap délelőtt 10 órakor.

— Sept. 29-én. —

Elnök: Ghyczy Kálmán.

Jegyzők: Molnár Aladár, Beöthy Algernon, Orbán Balázs.

A kormány részéről jelen vannak: Tisza Kálmán, Péchy Tamás, Trefort Ágoston, Szende Béla.

Az ülés kezdődik délelőtt 10 órakor.

A mult ülés jegyzőkönyve felolvastatván, észrevétel nélkül hitelesittetik.

E l n ö k bemutatja a miniszterelnök átiratát, melyben tudtára adja, hogy f. é. október 4-én ő Felsége névünnepén a budai helyőrségi templomban ünnepélyes szentmise fog tartatni.

Tudomásul vétetik s az elnök megbizatik, hogy a ház szerencsekivánatait ő Felsége legmagasabb tudomására juttassa.

E l n ö k bemutatja N.-Szalonta város népgyülésének kérvényét, melyben a kormányt arra kéri, hogy befolyását a török birodalom érdekében érvényesitse.

Kiadatik a kérvényi bizottságnak.

S i m o n y i Ernő utal azon nagyszámu teendőre, mely az évi ülésszakban elintézésre vár, s azért kivánatosnak tartaná, ha a kormány a képviselőház tagjainak tájékozása czéljából előadná javaslatát a tárgyalások sorrendje iránt.

T i s z a Kálmán miniszterelnök kijelenti, hogy a kormány az iránti előterjesztését, mint minden évben, ezen alkalommal is, nehány nap mulva meg fogja tenni.

Ezután a közoktatási miniszter felelt a hozzá intézett interpellatiókra.

T r e f o r t Ágost vallás- és közoktatásügyminiszter felel Madarász József interpellatiójára a dunaföldvári alapitványi bérlet ügyében. Az egyetemi alap igen hosszu urbéri per után Dunaföldvárott 840 s egynehány holdnyi birtokot kapott. Ezt természetesen haszonbérbe kellett adni, mi szokott módon offert tárgyalás utján történt. Természetesen a legtöbbet igérő megkapta a bérletet. A bérlő martiusban átvevén a birtokot, s a birtokon nem találván fundus instructust, a szerződés értelmében neki joga volt ezt a birtokot 3 esztendőre parcellálva kiadni, a mit meg is tett.

Ezen dolgot ekként befejezettnek tekinthette volna, de miután évek óta surlódások léteznek az uradalom és a község közt, s ez folytonos agitatiónak anyagául és eszközeül szolgált, megvizsgáltatta ujolag az ügyet, s fáradsággal oda tudta vinni, hogy a bérlő elállott a bérlettől, s azon időtől kezdve az előbbi albérlők most bérlői az egyetemi alapnak, s miután szokott uton és méltányos ár mellett bérbe vette a község az uradalomtól a regalékat, a nyugalom helyreállott. (Élénk helyeslés.)

M a d a r á s z József tudomásul veszi a miniszter válaszát.

A ház a választ tudomásul veszi.

T r e f o r t Ágoston: T. ház! Madarász József, t. képviselő ur egy másik interpellatiót is intézett hozzám, mely principialis kérdések körül forogván, sokkal nagyobb fontosságu. Méltóztassanak megengedni, hogy elolvashassam az interpellatiót, csak ugy fogván érthető lenni válaszom. Az interpellatió igy szól: „1. Minő indokok vezérelték a miniszter urat, midőn f. évi január 11-én az alapitványok és alapitványi alapok, első sorban a magyarországi vallás és tanulmányi alap legutóbbi 10 évi kezelési eredményeinek betekintése czéljából a fejedelemnek kilencz tagu bizottság kinevezését ajánlotta, s a bizottságot egy általa aláirt királyi rendelettel ki is nevezte, amely észleléseiről készitendő jelentését, s a kérdéses alapok további kezelése, valamint a kezelés ellenőrzése iránt indokolt javaslatait, magyar kormány ujján a fejedelemnek mutassa be.

2. Szándékozott, vagy szándékozik-e a miniszter ur ez által azt érvényesiteni, hogy a magyarországi vallás- és tanulmányi alap mikénti kezelése és ellenőrzése egyedül a fejedelmet illesse a törvény által megjelölt tényező — a képviselőház — kizárásával, avagy ezt csakis előzetes intézkedésül véve, a munkálatot a képviselőház asztalára teszi le, hogy az 1848. III. törvényczikk 6. és 37. szakaszainak rendeletét tisztelve és teljesitve, az érintett alapitványok és alapok mikénti kezelése és ellenőrzése iránt a képviselőház intézkedhessék?“

Méltóztatnak tudni, hogy midőn a mult évben többféle panasz és sérelem hozatott elő e házban az alapitványi javak kezelése körül, én a budget tárgyalása alkalmával, tehát nem post factum, de előzetesen bejelentettem a háznak, épen a közvélemény megnyugtatása végett, hogy lássa az egész ország, miként kezeltetnek az alapitványi javak. kérni fogom ő Felségét, hogy nevezzen ki egy bizottságot, mely részrehajlatlan férfiakból fog állni, hogy ezek betekinthessenek az alapitványok mikénti kezelésébe, s hogy ezekkel a miniszterium közölhessen a kezelésre vonatkozó minden adatot, hogy igy tökéletes tudomást szerezve maguknak, jelentést készitsenek, a mit ő Felsége elé fog terjesztetni.

Ismétlem, hogy ebbeli szándékomat a t. háznak a budget-vita alkalmával bejelentettem és azt tapasztaltam, hogy ebbeli bejelentésem mindenütt jó benyomást tett és azt absolute mindenki helyeselte. Ezen bizottság működik, és amint készen lesz és jelentése ő Felsége elé terjesztetik, én meg fogom kérni ő Felségét, annak felhatalmazására, hogy ezen jelentés épen ugy, mint b. Eötvös József jelentése

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Egy czim nélküli beszély.

(Folytatás).

De most vége lett e szép órának, s végének kellett lenni azon megnevezhetlen érzésnek, mely áthatott, valahányszor Camilla bársony puha kezecskéi az enyémben pihentek, a villanyos áramlat rezgésének, mely ideigeimet átfutotta valahányszor az alabástrom kezecske vállamra gyöngéden támaszkodott és az oldalt forduló fürtös fejecskének szemei az enyéimmel találkoztak.

De most a ház asszonya közeledék felém, teljes megelégedését nyilvánitá, — és miután még a következő tánczórák meghatározásával ujra nagy zavarba hozott, e leczkéért . . . egy aranynyal jutalmazott. Ez volt az első életemben, és egy időre az utolsó is leendett, — gondolám — mert hiszen nem akartam többet megjelenni. Az arany csaknem égette tenyeremet s egy keserü hang szóllalt meg bennem: Falke jogász 14 napig tanithatott volna latinul és görögül, hogy ez arany áldást lássa tenyerén tündökölni! — nem vagyok csaló? szólalt meg ujra bennem, e Duval bizonyosan valami hirneves, és én bitorlom helyét, ezen arany nem enyém.

Égő arczczal akartam már a nyájas hölgynek semmirekellőségemet bevallani, midőn az ajtó kinyilék, s a bankár belép, kinek én, mint az uj tánczmester bemutattatám.

Camilla szivélyesen megölelé kedves atyját, s itéletemre hivatkozva állitá, hogy már ma a coeur lépést különösen jól tánczolta; ezt bizonyitották a többi testvérek is, mihez a legkissebb fiu a legnagyobb lármát csapta.

Most hát nem volt mit tenni, — mint a bankár urral nehány szót váltván, magamat a legudvariasabban ajánlani, — és midőn két perczczel később a ház kapujához értem, lázasan égő fejemben egymást kergették a szükség, — nevelő — Camilla — tánczmester, — arany — és ismét szükség képei. És most jutottak ismét eszembe derék öreg tanárom sajátságos szavai: „Ön szegény? no no az még nem minden“ Ugy ugy öreg ember, kiálték, a szegénység nem minden, de a gazdagság sem; ez arany nem enyém, hanem Duval uré, tehát el Duval urhoz!

„Nem tudja ön, hol lakik Duval ur?“ kérdém az első arra jövőtől. „Duval ur? Fridrik utczában Lambert házában.

Ezen Duval, mondám magamban, — mindenesgtre ösmertebb itt mint én kicsinységem. — Bocsásson meg ön, de ki az a Duval ur? kérdém tovább feszült várakozással. Az én értesitőm sajátságos tekintetet vetett rám, fejét csóválta, s ott hagyott. E férfinak az én velőm álapotáról nem hizelgő véleménye lehetett, kérdésem különösnek tetszett előtte.

A Fridrich utczába mielőbb elértem, s a Lambert házat felkerestem.

Egy cselefendi szobacziczus állt a kapuban, s kérdőleg tekintett rám, mire Duval ur után tudakozódtam. „Duval ur az első emeletben lakik, az egész emeletet birja, én vagyok a balettmester ur szobaleánya és önt mindjárt alázatosan bejelentem;“ igy terécselt nagy készséggel. Tehát balettmester Duval ur? kérdém. — „Igen, balettmester és tánczmester, de jobban szereti ha balettmesternek czimezik“ válaszolá a leány. „Duval ur, egy idegen ur ohajt önnel beszélni“ — igy kiáltott, s engem egy szobába vezetett. — Beléptemkor egy még fiatal szép növésü férfi állott előttem, bálias fekete öltözetben, kezében egyensuly pálczát tartva, üdvözletemet nyájasan viszonzá. — „Mivel szolgálhatok önnek uram?“ kérdé, magát ildomosan meghajtva. „Balettmester ur, azért jöttem, hogy ön ellen elkövetett hibámat bevalljam, és bocsánatát kérjem“ — mondá bünbánóan.

Elkezdém aztán különös kalandomat Duval urnak hajszálnyira ecsetelni, mialatt ő közbe közbe hangos kaczajra fakadt, mi reám igen bátoritólag hatott. Végül elmondám egész helyzetemet, és rosz kilátásaimat. — Duval ur szeretetteljesen és barátságosan nézett rám, karon fogott, s gyöngéden betaszitott egy másik szobába.

Kellemes hangok hallatszottak hozzám. Még egy ajtón át, s vidám sorokban tánczoló párokat láttam lebegni. „Hogy tetszik önnek e terem?“ kérdé Duval nyájasan. Magamat mélyen meghajtva, állitám hogy terme nekem kiválólag tetszik. — „Hogy tetszik önnek uram, az a szőke kisasszony amott a szegletben?“

Magamat ismét meghajtva állitám, hogy azon kisasszonynak igen érdekes arcza van. Utóbbi állitásomat franczia nyelven mondám, mert kiejtéséről itélve, ez volt Duvalnak anyanyelve. — Ezen figyelem meghatotta a derék balettmestert, s felszólitott, azon kisasszonynyal, ki neki testvére, a mazurka polkában, mit épen tánczoltak, részt venni. Oly jól megfeleltem feladatomnak, hogy a balettmester helybenhagyólag bólintott fejével és midőn a termet gyorsan átiramlottam, hogy befejezésül egy müvészies fordulatot tegyek, melylyel dicséretet arassak, Duval ur tapsával fejezé ki tetszését, és tánczosnőm nyájasan mosolyogva nézett rám.

Kimerülve e tánczkisérlettől, visszatértem Duval urhoz; ez komolyan félre vont; mondván: „Uram, ön tud tánczolni felségesen, s egy szerény és helyes jellemü ifju. Ön tökéleten pótolhat a bankár urnál, — és nekem nem szükséges e leczke!“

Ezzel barátságosan megszoritá kezemet, s meghivott termét gyakorta látogatni.

Eleinte vonakodtam Duval ur nemes ajánlatát elfogadni, de végre rábeszélt a barátságos balettmester, biztatván, hogy ez ártatlan titokszerüséggel senkinek sem lesz kára. Szivességét megköszönve távozám, s magamat igen jól érezve tértem lakásomra.

Egyfelől ingadozó fenállásom nyert alapot, másrészt a bájos Camilla képe lebegett előttem, kinek vonzó szemeit ezentul is láthatom. — Folytattam tehát tanóráimat Zorn bankárnál.

(Folyt. köv.)

az alapitványokról a ház elé terjesztessék és ekkor a t. háznak s minden egyes tagjának módjában lesz magának nem csak tudomást szerezni a kérdésben levő ügyről, hanem módjában lesz e jelentés alapján akár interpellatio, akár inditvány formában az ügyet a ház elé hozni.

Midőn e szerint eként jártam el épenséggel nem volt szándékom bármi tekintetben is a ház jogait csonkitani akarni. De még ha ez akartam volna is, ez erkölcsi lehetetlenség lett volna.

Azt hiszem, hogy eljárásom, illetőleg a bizottság kiküldetése nem áll ellentétben azon törvényekkel, melyeket a t. képviselő ur idéz. — Ezen törvények egyike arról szól, hogy az egész végrehajtó hatalmat a korona ezentul felelős kormánya által fogja gyakorolni.

Ez a gyakorlat megvan. A második törvény pedig arról szól, hogy a kormány minden esztendőben a szükségekről és a jövedelmekről előirányzatot terjeszt a ház elé, valamint előterjeszti a számadásokat a bevételekről és kiadásokról. Ez szintén megtörténik. Ez azonban nem vonatkozik az alapitványi javakra, mert a törvényhozás mostanig nem canonisálta a belőle eredő jövedelmeket az országos jövedelmekké. Ha tehát Madarász József képviselő urnak e törvényekre tett vonatkozása magába foglalja azon kérdést, fogom-e az alapok és alapitványok jövedelmeit ezentul a kormány költségvetéséhez felvenni, kénytelen vagyok azt válaszolni, hogy nem fogom, mert nem vehetem fel, nem lévén erre felhatalmazva. Ha egyszer a törvényhozás minden factora másképen fog ez ügyről rendelkezni, akár én, akár más, a ki helyemet elfoglalja, meg fog hajolni ezen intézkedés előtt.

De ez idő szerint nem vagyok erre felhatalmazva, és a ki tudja, hogy a budget miként készül, tudni fogja azt is, hogy még ha akarnám sem volna módomban az innen eredő jövedelmeket a költségvetésbe felvenni.

Nem akarom e kérdést tovább fejtegetni, mert az interpellátió ezen második pontja nem más, mint ama javaslat felelevenitése, melyet Helfy képviselő ur a ház elé terjesztett, mely részletesen tágyaltatott és melyre én a maga idején megadtam a választ, melyet a ház tudomásul vett.

Kérem a t. házat méltóztassék válaszomat tudomásul venni. (Helyeslés a középen.)

Madarász József tudomásul veszi a választ, s bár nem osztozik a miniszternek nézetében, a jelenlegi áramlatot nem tartja alkalmasnak e tárgy bővebb vitatására.

A ház a választ tudomásul veszi.

Ezzel az ülés véget ért. A legközelebbi ülés hétfőn 11 órakor tartatik meg; napirend: Miskatovich, Lukács Béla és Molnár István mentelmi ügyei.

Ezzel az ülés véget ért.

„Tfsza" biztositó társaság.

Ezen társaság évi rendes közgyülése f. hó 30-án tartatott meg a városház nagytermében. A közgyülésben részt vett személyesen 45, képviselve 19, összesen 64 részvényes 764 részvénnyel és 477 szavazattal.

Elnök mélt. gróf Dégenfeld Imre távollétében a választmány megbizásából annak tagja Bay Bertalan elnökölt.

Elnöklő nyilvánitja, hogy a közgyülés, miután annak egybehivása és hirdetése az előirt módon és a kellő időben történt, miután továbbá több mint 20 részványes személye-en jelen — és több mint 700 részvény letéve van, — kellően megalakult és határozat képes miért is azt megnyitottnak nyilvánitja.

Elnöklő szavazatszedőkül felkéri Serli Ede, Dr. Török József és Vecsey Imre részvényeseket; — a közgyülés pedig elnöklő felhivása folytán a jegyzőkönyv hitelesitésére mint hitelesitőket ifj. Csáthy Károly, Fényes László és Móricz Antal részvényeseket megválasztja.

Ezek után a kitüzött tárgysorozathoz képest a kormányzati jelentések és a zárszámadások lévén felolvasandók, a részvényesek köréből inditványoztatik, hogy a zárszámadások és a jelentések, kivéve a felügyelő bizottság jelentését és az igazgatóság jelentésének a folyó évre vonatkozó részét, felolvasottnak tekintessenek, mely inditvány egyhangulag el fogadtatik.

Felolvastatván a felügyelő-bizottság jelentése, elnöklő felhivja a közgyülést a felett nyilatkozni: hogy elfogadja és helybenhagyja e a közgyülés az előterjesztett jelentéseket és zárszámadásokat és kiadja e azoknak alapján a társaság kormányzatának a felmentvényt? továbbá: jóváhagyja e az igazgatóság azon inditványát, hogy az 1876 évi 8058 frt. 51 kr.-nyi. nyeremény uj számlára előrevitessék?

Ezen kérdésre a részvényesek egyhanguan „igen"-nel válaszolván, elnöklő határozatilag kimondja: hogy a felmentvény egyhangulag megadatott és az 1876. évi nyeremények uj számlára való előrevitele jóváhagyatott.

Felolvastatik az igazgatóság jelentésének a folyó évre, jelesen egy évek óta folytatott per befejezésére és a „Haza" életbiztositó és hitelbankkal kötött viszontbiztositási ügyletre vonatkozó része.

Elnöklő felhivja a részvényeseket, hogy a felolvasott jelentésre nézve véleményüket nyilvánitsák, mire a részvényesek egyhanguan helyeslőleg nyilatkozván, elnöklő határozatilag kimondja: hogy az igazgatóság jelentésének a folyó évre, jelesen egy évek óta folytatott per befejezésére és a „Haza"-val kötött viszontbiztositási ügyletre vonatkozó része jóváhagyólag tudomásul vétetik.

Ezek után a szükséges választások szavazás utján eszközöltetvén, megválasztattak szavazattöbbséggel: választmányi tagnak László Alajos, — felügyelő bizottsági tagoknak Borsos Ferencz, Novelli Ede és Sötér Miklós.

A kitüzött tárgyak elintézve lévén, elnöklő a közgyülést befejezettnek nyilvánitja.

Helyi érdekek.+)

E czim alatt folyó hó 26-án, a 187-ik számu „Debreczeni Ellenőrben" megjelent közlemény által tér nyittatván városunk csinosodása érdekébeni nézeteink nyilvánitására, mennyiben az anyagi áldozatokkal jár, és vett értesülésünk szerint az 1878-ik évi költség előirányzata épen most van készülőben: szabad legyen részint az emlitett czikkben előadott eszmékre, részint általánosságban szerény megjegyzéseinket az illetők figyelmébe ajánlani.

Szó sincs róla, hogy gyönyörüséges dolog volna fő piaczunkon élő fák üditő hüségében 3 öl széles asfalt járdákon végig sétálgatni, mert hiszen ez a nyerendő kényelmen kivül városunknak nagyvárosi szinezetét emelné, de addig, mig a város közepén levő, bár nem éppen fő utczai rangot viselő utczáink csatornázva nincsenek, mig a főiskola mellett a darabos és más utczákon az egészségtelen cserlé télen nyáron a föld fel-zinén árkokban folydogál, — mig több kisebb utczán tó vizek és pocsványok veszélyeztetik az egészséget, akadályozzák a közlekedést, — mig egyetlen mulató helyünk, a vidékszerte hires nagyerdőnkhöz közlekedési ut hiányában csak alig juthatunk, — mig a világitás jótékonyságát már csak a közbátorság és rendészet érdekében is kissebb utczáinkra általánosságban ki nem terjeszthetjük: addig talán egyelőre hagynánk fel az 52000 forintba kerülendő piaczi asfaltirozással, elégedjünk meg a szintén kényelmes és olcsó laptéglázással, és legyen törekvésünk e város lakosai jól felfogott érdekében inkább minél több helyen, ha lehet mindenütt nyujtani némi kényelmet, mint sem egy helyen mindent pazar fénynyel tenni, más helyeken pedig az ó kor buskomor képét továbbra is fentartani, — nehogy hasonlók legyünk az egykori diákhoz, ki lábbelijét mindennap fényesre vixolta elől, de hátul fakón hagyta azon egyszerü okból, mert ott ő nem látja. A nemes város látkorének mindenfele ki kell terjednie.

Ez év folytán örömmel olvastuk egy izben, hogy a nagyerdőhöz vezető szekérut kiköveztetése czéiba vétetett, s csupán 4000 frtba fog kerülni, de örömünk csakhamar mély szomoruságra változott, midőn egy tanácsnok ur azon felszólalása, hogy 4000 frt sincs, — minden reményünket dugába döntötte. Ha tehát a makkoltatás 2000 frt előirányzott összeg helyett 60 ezer frtot jövedelmezett, adjunk azon kőutra 4000 frtot és az által segitsük elő ezen kellem s mulatóhelyünket azzá tenni, a mire azt a természet maga is rendelte. Egy nagy városnak első kellékeihez tartozik, hogy legalább egy jól rendezett mulató- és üditő helye legyen s ahoz hozzá jutni is lehessen.

Azt is olvastuk pár hét előtt, hogy a tengeri piacz már ez évben nagy hatvanutcza végire fog helyeztetni. Ugyan minő előitélet döntötte halomra már ezen üdvös megállapodást is, hiszen ennek keresztül vitele még csak költségbe sem kerül. Hogy pedig ezt a jó rend és csinosság egyiránt követelnék, azt talán el vitatni sem kisérli meg senki.

Nagyon helyén van, hogy a város minden szép, jó, nemes és hasznos dolgok elérése után törekedjék és az ilynemü törekvések leginkább a költségelőirányzat készitésénél kell, hogy érvényesülést nyerjenek, azért hát miután a humanitarius czélokra városunk oly sokat és oly buzgósággal áldozott, ám áldozzon most a város csinosbitására is; alakitja üditő kertté gyönyörü térségü főpiaczát; terjeszsze ki egymásután a csatornázást és világitást fokozatosan az egész város bel területére; szárittassa ki a posványokat még kisebb utczáin, sőt külvárosain is; — a járdákat általában mindenütt — de egyelőre csak a helyben termelhető téglával — hozassa jó állapotba, — a szekér utak kikövezését folytattassa ott hol azok félben hagyattak; — végül áldozzon valamit a vidék a hajdumegye érdekéért, is az által, hogy a feneketlen homok tengert a mentelepek felé tegye járhatóvá. És midőn mindezek után még is lessz egy másik vagy harmadik évben jó makktermés és abból reményünket haladó jó bevétel: akkor osztán gondolkozzunk az igen diszes asfaltirozásról, addig pedig hadd maradjon az csak pium desiderium!

Hiszen hazánk fővárosa is, melynek költségei fedezéséhez maga az ország is 20 millióval járult — nem oly régen vette fel előirányzatába az asfalt költségeit.

*) E czim alatt e rovatot a n. é. közönség rendelkezése alá bocsatjuk. Számos hiányon lehetend talán segiteni, ha azok a sajtó utján pro és contra megbeszéltetnek. Hány szép eszme maradt meg csupán eszmének s nem valhatott ténynyé a miatt, hogy az illetők egy vagy más okból tartózkodtak azt nyilvános megvitatás tárgyává tenni. Mi ezennel megnyitjuk a tért, s azon reményben vagyunk, hogy ez uton sok szép és nemes eszme találhat általános elterjedést, s vitethetik a megérlelődés felé s arról is meg vagyunk győződve, hogy a városi t. hatóság a közönség méltányos és indokolt s teljesitheto óhajait kellő figyelemben fogja részesiteni. A szerk.

Napi hirek.

— **Esküvő.** Ma délután esküdtek örök hüséget egymásnak városi aljegyző Beszler Lajos és néh. Simonffy Kálmán volt városi erdész kedves leánya Mariska. Az esketést a menyasszonyi háznál ngs. Révész Bálint püspök ur végezte. Sirig tartó boldogság kisérje a fiatal párt az élet utain!

— **Debreczen** sz. kir város rendkivüli közgyülést tart e hó 4-én d. e. 9 órakor Tárgyak: A nagyerdőre vezető utnak Macadamszerü burkolattal elláttatása, bel legelőföld kiosztásának hitelesitése, a kiosztott bellegelő földre kivetendő adó.

— **Szinészet.** A szinelőadások a debreczeni városi szinházban szombaton vették kezdetöket. A társulat Katona örök szépségü és becsü „Bánkbán"-jával köszöntött be. Ugy az összelőadás, mint az ez alkalommal bemutatott uj tagok eléggé kedvező fogadtatásban részesittettek a csekély számu közönség által. Ezuttal még nem bocsátkozunk részletesebb birálatba, csupán átalánosságban jegyezzük meg, hogy Toldy Ferencz Bánkbán szerepében sok drámai erőt fejtett ki. Lovászi mint Peturbán gyakorlott és hasznavehető tagnak mutatta magát. Melindát Törökné sok bensőséggel és meleg érzelemmel személyesitette. A többi szereplők is igyekezettel játszottak. — Vasárnap Alszeghy Ilona föllépteül a Betyár kendő"-je került szinre; az uj népszinmü-énekesnő meglehetős sikert ért el s a szépszámu közönség több izben megtapsolta. Holnap kedden Szikszainé első föllépteül „Doborah" Mosenthal 4 felvonásos drámája kerül szinre.

Dr. Koós Gábor kisérletekkel egybekötött „vegytani előadásait" megkezdvén (kedden, pénteken 5—6 óráig) miután az előadások nyilvánosak bárki által hallgathatók, — fölhivjuk reá az érdeklődők figyelmét.

— **Gyurkovics István** miniszteri számtanácsos a külső gazdasági tanintézetek ügyeinek átvizsgálására városunkba érkezett; feladatához képest a külső tanintézetbe ment s ott megkezdé, sőt ides-tova be is fejezi a legnagyobb rendben tartott ügyiratok átnézését.

— **Esküvő.** A mult héten két esküvő folyt le városunkban, melyről kedves kötelességünk ha bár utólagosan is megemlékezni. Berghoffer István nagykereskedőnk kedves szép leánya Ida k. a. szombaton esküdött örök hüséget Budaházy Albert posta tiszt urral. Vértessy István városi tanácsnok kedves leányát Erzsébetet pedig Szathmári Sámuel szatmári tanár vezette oltárhoz. Szivünkből kivánjuk a boldog életet az ifju párnak.

— **Enyvári Sarolta** szintársulatunk volt közkedveltségü tagja, a mint értesültünk a budapesti német szinházhoz szerződtetett első rendü szerepekre. Sajnáljuk hogy a t. kisasszony a német muzsához szegődött, de örülünk hogy tehetségének megfelelő tért nyert.

— **Az országos** bőrvásár mai napon tartatott meg; a külső vásártér is élénkülni kezd, minek folytán az elmaradhatlan komédiások is már müködnek.

— **A debreczeni** erdőségen összeszedett mintegy 20 méter mázsa gubics a nagyerdőn az erdőmesteri laknál folyó év october 3-án az az szerdán reggel 8 órakor árverésen el fog adatni, hová a venni szándékozók ezennel meghivatnak. Kelt Debreczenben, 1877. sept. 30. Csáki Gergely, tanácsnok.

— **A koldulás** még nem elegendő foglalkozás bizonyos Nagy Zsuzsánna nevü elvetemült és javithatlan teremtés számára, hanem még egy másik mellékfoglalkozást is csatolahoz — a lopást, s nincs oly hónap, melyben legalább egyszer kétszer tetten ne éretnék; mihelyt azonban a kimért fogságot leüli — ismét elől kezdi; igy történt ez ma is, darabos-utczán egy háztól ismét több tárgyat elopván.

— **A helybeli szőllőskertek** kertgazdái közös megállapodásuk után a szüretelési határidőket következőleg állapiták meg és jelentették be a városi hatósághoz, u. m. október 1-sö napján szürik a csapó kertet, okt. 2-án a téglás kertet, okt. 3-án a csige- homok- és köntös kerteket, okt. 4-én sesta- és uj kerteket, okt. 5-én a Széchenyi és Varga kerteket, okt. 10-én a hatvan-utczai kertet, okt. 15-én a boldogfalvai kertet. A többi szőllőskert szüretelési idejét holnapi számunkban közöljük. Ezen korai és hirtelen elrendelt szüretelést a mult hó 27 és 28 napjainak éjjelén beállott fagy okozta.

— **Eltalálta téveszteni hivatását** azon két kéményseprő legény, kiket gazdájuk a mult szombaton a ménlótelephez küldött ki a kémények tisztogatása végett, hogy e helyett a szomszéd szőllőskertbe tértek be s ott ugyancsak válogattak, mig inyökre való szőllőt találtak. A keresgélés és lakomázás közben azonban a hivatlan szüretelőket meglepte a csősz, és miután egy másik collegájában is segitséget nyert — őket elfogta és bekisérte.

— **A szerkesztő üzenete.** K. J. urnak Helyben. Hozzám intézett soraiban nyilvánitott ohaját rövid napok alatt teljesiteni fogjuk. —

Délutáni posta.

— London, sept. 30. A Reutter ügynökség jelenti Konstantinápolyból:

— Szulejman pasa jelenti, f. hó 27-ről, hogy egész héten át bombázta az ellenséges erődítményeket; a török tüzérség az ellenséget háromfelől zárta be.

— Orchanieből jelentik f. hó 28-dikáról: A sofiai és orchaniei sikságok az esőzések következtében egészen elvannak árasztva.

— A bajzardjiki parancsnok jelenti september 27-ről: Cserkeszek és egyptomiak két ágyuval és egy zászlóalj törökkel a baljiki uton Karakliasnál megvertek egy orosz detachement t; az ellenség visszavonult Karagacsba.

— Konstantinápoly, sept. 29 (Hivatalos.) Egy ruscsuki távirat esütörtökről jelenti: Ruscsuk bombázása ujból megkezdődött, a törökök azzal feleltek, hogy Giurgevot bombázták.

— Sipkából jelentik csütörtökről: Tüzéreink bombázása folyvást kárositja az orosz erődítéseket.

— Egy plevnai távirat 24-ig terjedő hireket közöl, melyek szerint az oroszok folyvást lövöldöznek Plevna városára; 21-én román csapatok megtámadták Plevna keleti sánczait, de visszaverettek.

Lapunk bezártáig távirat nem érkezett.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**

HIRDETESEK.

Etrich Testvérek Braunauból
Csehország.

Tisztelettel van szerencsénk tudatni, hogy itt helyben a „Tisza" biztositó bank épület bolti-helyiségeinek egyikében, Huszár Károly ur mellett, összes saját gyártmányainkból

raktárt rendeztünk be.

Kaphatók nálunk **végszámra Chifonok, Dowlasok, (havasi gyolcs)** fehér **Gradli, Brilliantin, Piquet,** és **szines Chirtingek** és egyéb bélés anyagok.

Miután mi saját gyárainkban készült szövet áruinkat ajánljuk, megemlitjük még, hogy velünk épen senki sem versenyezhet, mivel mi mindenkinek egy vég vételénél is gyáraink árjegyzéke szerint szolgálunk. Az árulással Klimó Aurél urat biztuk meg.

Számos látogatást reménylve tisztelettel maradtunk

ETRICH TESTVÉREK,
több gyárak tulajdonosai
Csehországban.

(81)

Ajánlkozás.

Egy közép koru, özvegy nő, ki a magyar s német nyelvet birja, s több évig mint háztartóné már alkalmazva volt, ismét ilyen minőségben kiván alkalmaztatni, bővebb értesitést ad a „D. Ellenőr" kiadóhivatala.

(498) 1—3

III-ad árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint **Csehi Mihály** és nejének **Boros Sándor** elleni végrehajtási ügyében lefoglalt, a debreczeni 1246. sz. tkvben jegyzett homokutczai 3016. számu háznak 250 frtra becsült fele része **az 1877. évi október hó 31-ik napján délután 3 órakor,** mint harmadik hataridőben a törvényszék árverési termében végrehajtó **Mészáros László** által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m:

1. Kikiáltási ár a fenti becsár; azonban ezen III-ik árverésen a fentkörü irt ingatlan becsáron alul is el fog adatni.

2. Árverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%, vagyis 25 frtot készpénzben, vagy ovadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 1, 2, 3 hónap alatt, 6% kamatokkal együtt, ezen kir. törvényszéknél lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámittatni.

A feltételek többi része a kiküldött végrehajtónál megtudható.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1877. évi aug. hó 31-ik napján.

Becske Lajos h. elnök. **Beöthy Gábor** h. jegyző.

(478) 3—3.

Üzlet beszüntetése miatt
VÉGKIÁRULÁS.

Van szerencsém a nagyérd. közönséggel tudatni, hogy a főpiaczon özv. Kollner Illésnő asszony házában lévő

VÁSZON- és DIVATKERESKEDÉSEMET

végképen beszüntetem s jövőben uj üzletemet Rózsa-tér, Barcsay István ur házában becses pártfogásába ajánlom.

Főpiaczi üzletemben összes áru-czikkek tetemesen leszállitott határozott árak mellett végképpen kiárultatnak,

a bolt helyiség jan. I-től kiadó,

ugyszinte a bolti tartályok kedvező árban eladók.

Teljes tisztelettel:
Károly József.

(456) 11—?

A szegedi országos kiállitáson érdeméremmel és a III-ik országos tüzoltógyülésen Aradon a nagy arany és ezüst éremmel kitüntetve.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tüzoltószer-gyár, harang- és érezöntődéje,

ajánlja szabadalmazott uj szerkezetü **fecskendőit,** tüzoltó-egyletek **legénységi felszereléseit,** vállalkozik **kutak, szivattyuk** és **harangok** készitésére,

jótállás mellett a legjutányosabb árakon.

Különös figyelmébe ajánlja a nagyérdemü **gazdaközönségnek, saját-készitményü és transatlantia szivattyus kutait és gyárának vizvezetékek** teljes felszerelhetésére nagy figyelemmel külön felállitott vizmütészeti osztályát. 3220

Mintaszerelések, képes árlapok, kivánatra rendelkezésre állanak.

BUDAPEST BUDAPEST

Fiióktelep Erdély és Románia részére: Holczvártt, belsőmonostor-utcza.

Minden eddigi világtárlaton, haladás, józlés és versenyképességéért, első dijakkal jutalmazva.

(496) 1—10

Üzletmegnyitási jelentés.

Van szerencsém tisztelettel értesiteni a nagyérdemü közönséget, hogy a főpiaczon a Bika szálloda szomszédságában, az eddig **Sesztina Károly** ur által birt helyiségben

VASKERESKEDÉST

rendeztem be, s azt már átadtam a közforgalomnak.

A midőn a n. é. közönséget, a legjutányosabb árakról, bő választékról, jó minőségü árukról és a legpontosabb kiszolgálásról biztositom, egyszersmind ajánlom üzletemet pártoló figyelmébe.

Teljes tisztelettel:
Kovács Gyula.

(479) 6—6

Laptulajdonos Molnár György.

Kiadja és nyomatja **Kutasi I.** Debreczenben. 1877.